

อาทิตย 4 เทศกาลมหาพรต

บาปเป็นการกระทำผิด โดยการกระทำที่ไม่ดีและไม่ถูกต้องเป็นเพียงเครื่องหมายภายนอกของความเป็นจริงที่ร้ายแรงกว่า นั่นคือ ชีวิตที่แตกต่างไปจากที่ควรเป็น สำหรับอิสราเอล มันคือ ชีวิตที่เบี่ยงเบนจากแนวทางของพันธสัญญา และสำหรับคริสตชน มันคือ ชีวิตที่เบี่ยงเบนออกจากพระคุณของชีวิตใหม่ที่ได้รับในศีลล้างบาป และไม่ว่าจะเป็นครณีใด มันคือ **การเบี่ยงเบนและการแตกหักของความสัมพันธ์กับพระเจ้า**

สาระสำคัญในพระวาจาของพระเจ้าสัปดาห์นี้ กล่าวถึงเรื่องการกลับคืนดี ซึ่งในกระบวนการคืนดีกันนั้น **พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มและได้กระทำ** เพื่อให้การคืนดีกันเกิดขึ้น และเชิญชวนที่ซุ่มนุมนให้ใช้เวลาของการฟังเป็นช่วงเวลาของ **“การทวนระลึกถึง”** เหมือนกับเป็นลูกล้างผลาญที่นึกได้ว่า คุณพ่อคืออย่างไร พระองค์เองทรงริเริ่มที่จะคืนดีกับมนุษย์ แม้ว่ามนุษย์จะเป็นผู้กระทำผิดต่อพระองค์ก็ตาม ทั้งนี้ เพราะถึงแม้มนุษย์จะไม่สัตย์ซื่อต่อคำสัญญา แต่พระองค์ทรงถือสัตย์ตามพระวาจาเสมอ ดังนั้น ในสมัยของอิสราเอล พระองค์ทรงปลดปล่อยประชากรจากอียิปต์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการเลือกสรร และเรื่องราวของลูกล้างผลาญของพระวรสาร เป็นวิธีการที่พระเยซูเจ้าทรงเผยให้เห็นถึงการริเริ่มของพระบิดาสำหรับมนุษย์ทุกคน

ในการฉลองของวันนี้ ความจริงที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเราจึงมีหลายอย่าง การคืนดีกันที่พระเจ้าทรงริเริ่มนี้จึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากที่มนุษย์ **“ได้ทำบาป”** และในการคืนดีกัน มีสิ่งที่เกิดขึ้นหลายประการ โดยที่ในส่วนของพระเจ้า การริเริ่มของพระองค์แสดงออกในความซื่อสัตย์ต่อพระวาจาที่ให้ไว้ สำหรับมนุษย์ **“การระลึกถึง”** ความซื่อสัตย์ของพระเจ้านี้เอง ที่เป็นแรงผลักดันให้รู้สึก **“เป็นทุกข์เสียใจ”** กับการกระทำและการ **“เดินทางกลับ”** เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าเสียใหม่

แต่การริเริ่มของพระเจ้าจะไม่บังเกิดผล หากในส่วนของมนุษย์จะไม่มีการกระทำที่บ่งถึงการสร้างความสัมพันธ์ใหม่ เพื่อให้เกิดการคืนดีกัน **มนุษย์ทั้งครบจะต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อหันมาสร้าง ความสัมพันธ์กับพระเจ้าเสียใหม่** การคืนดีกันในส่วนของมนุษย์จึงเริ่มต้นด้วย **“ความเป็นทุกข์เสียใจ”** ซึ่งหมายถึงการยอมรับว่าการกระทำของตนไม่ถูกต้อง สาระภาพสิ่งที่ตนเองกระทำออกมาอย่างเปิดเผย ตั้งใจที่จะไม่กระทำอีก และคิดที่จะเริ่มสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้า แต่ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพราะ **“เราระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นสำหรับเรา”** เหมือนกับที่ลูกล้างผลาญ **“ทวนระลึก”** ได้ว่า แม้แต่คนไข้ พ่อยังให้อาหารกินอย่างอุดมสมบูรณ์ การถูกคิดได้เพราะสภาพความเป็นจริงที่

ประสบอยู่ทำให้เกิดความรู้สึกว่า **“ลูกได้ทำผิดต่อสวรรค์และต่อคุณพ่อ”** และ **“ลูกไม่สมควรเป็นลูกของคุณพ่อแล้ว ขอเพียงให้พ่อรับกลับ และยอมรับเป็นแค่คนใช้ก็พอ”** ความเสียใจจึงไม่ได้เป็นเพียงความรู้สึกผิดที่กัดกร่อนจิตใจ แต่เป็นการยอมรับว่า สิ่งที่เราทำมีความไร้สาระและไม่สมควร แต่การคืนดีกันไม่ได้จบแค่ที่ความรู้สึกสำนึกผิดเท่านั้น แต่ยังหมายถึง **“การลุกขึ้น และกลับไปหาพ่อ”** กล่าวคือเหมือนกับที่ในส่วนของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ทรงเพียงแต่ **“หวัง”** ว่าลูกจะกลับ ไม่ได้แค่เตรียมใจที่จะให้อภัย แต่ทรงกระทำการเลี้ยงฉลองเพื่อต้อนรับด้วย

ดังนั้น การกระทำเพื่อเป็นการคืนดีกันทั้งในส่วนของพระเจ้าและในส่วนของมนุษย์เกิดขึ้นครั้งแรกและสมบูรณ์ที่สุดในพระคริสตเจ้า และพระเจ้าเองทรงกำหนดให้เป็นเช่นนั้น **“เพราะเห็นแก่เรา พระเจ้าทรงทำให้พระบุตรผู้ไม่มีบาป ให้ทรงมีสภาพบาป เพื่อว่าในพระองค์ เราจะได้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้า”** ในพระคริสตเจ้า พระเจ้าประทานพระบุตร ผู้ทรงเป็นพระเจ้า ให้มาหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับมนุษย์ทุกคน โดยอาศัยธรรมชาติมนุษย์ที่ทรงรับ และอาศัยธรรมชาติมนุษย์นั้นเองที่อ่อนน้อมต่อพระประสงค์ของพระเจ้า จนถึงที่สุด แม้ต้องตายบนกางเขนนี้เอง ทำให้การคืนดีกันเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ มนุษย์กับพระเจ้าได้ฟื้นความสัมพันธ์ของความรักขึ้นมาใหม่ และไม่เพียงแต่เท่านั้น แต่พระเจ้ายังทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่เพื่อให้สามารถรักษาชีวิตของความสัมพันธ์ไว้ได้ตลอดไป **“ผู้ใดอยู่ในพระคริสตเจ้า จะเป็นผู้ถูกสร้างขึ้นใหม่ ทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์โดยทางพระคริสตเจ้า”**

ขอพระพรพรทานและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสตเจ้า สถิตกับท่านทั้งหลายเทอญ

คุณพ่อสมศักดิ์ ผู้ตำราญ